

Na skorupkach bajeczną wypisane ręką
piękno wiosen minionych i tej w której żyję,
na pasterze w zieleni, pod wierzbowym pękiem
desenie kolorowe, jak wstążki się wiją.

Barwne symbole życia, początku, istnienia
mówią znowu, jak niegdyś o dniu zmartwychwstania,
Słońce kwietnia w kolorach się iskrzy i mieni,
i znów raj utracony w przyszłości wylania.

Jest dobrze wśród tych wspomnień i blasków i woni
patrzeć na tych pisanek fantazję tęczową,
Wielkanoc, za oknem radosny dzwon dzwoni
i płyną w dal liliową nieśmiertelne słowa.

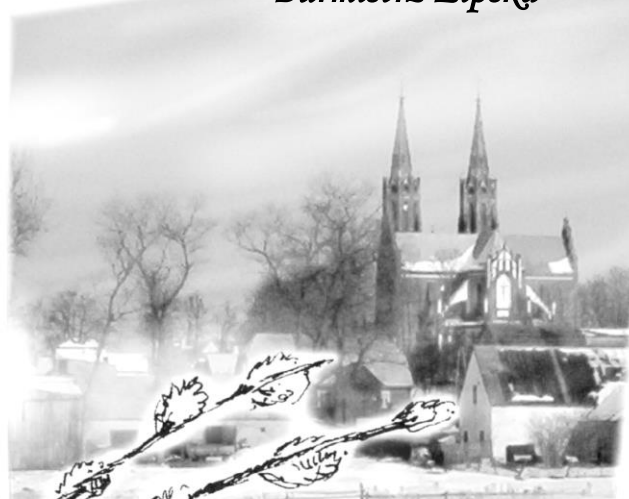
Witold Namowski

Z okazji Świąt Wielkanocnych wszystkim
Czytelnikom wszelkiej pomyślności,
domowej harmonii, spokoju i pogody ducha
życzy

Redakcja „Echa Lipska”

**Z okazji Świąt Wielkanocnych,
wszystkim Mieszkańcom naszej gminy
składamy najserdeczniejsze życzenia
zdrowia, pogody ducha i wielkiej miłości
Zmartwychwstałego Chrystusa**

*Przewodniczący Rady Miejskiej
Burmistrz Lipska*

Wesołego Alleluja

W tym numerze 18 stron

Centrum Informacji Europejskiej w Lipsku

W poniedziałek 3 marca br. w naszej gminie rozpoczęło działalność Gminne Centrum Informacji Europejskiej, które mieści się w siedzibie M-GOK-u przy Rynku 23. Centra takie zostały powołane we wszystkich samorządach w Polsce. Zatrudniają przeważnie po dwóch absolwentów szkół wyższych, odbywających staż. Okres zatrudnienia wynosił będzie 4 miesiące. W lipskim Centrum zatrudnieni zostali; Anna Czarnecka-Orpik z Rygałówki oraz Artur Dobrowolski z Krasnego.

Wszyscy pracownicy Centrów, z całego województwa podlaskiego zostali przeszkoleni na specjalnym, dwudniowym kursie w Białymstoku. Kurs ten dotyczył zagadnień prawno-ustrojowych UE, kompetencji poszczególnych organów unijnych itp. Nie ulega wątpliwości, że dwa dni to zdecydowanie za mało, aby przyswoić cały ogrom wiedzy o UE, pracownicy Centrum wiedzą jednak, gdzie szukać informacji na interesujące obywateli tematy.

Zasadniczą ideą, dla której powołane zostało Centrum, jest dostarczenie rzetelnej, obiektywnej wiedzy, wolnej od uprzedzeń i emocji, na temat warunków, które obejmą naszych obywateli po przystąpieniu do Unii Europejskiej. Nie jest to zadanie łatwe, bowiem warunki te są ciągle precyzowane, a ponadto wielki wpływ będzie miał stan budżetu państwa. Niemniej wydaje się, że informacje możliwe do uzyskania w Centrum są najbardziej obiektywne i wiarygodne. Dlatego też – będąc w Lipsku – warto przejść się do M-GOK-u i odwiedzić Centrum.

Kursy komputerowe

Miejsko- Gminy Ośrodek Kultury w Lipsku organizuje 5 - dniowe kursy komputerowe dla osób początkujących

W ramach kursu będzie można nauczyć się:

- ☐ Podstaw obsługi systemu Windows,
- ☐ Korzystania z edytora tekstów,
- ☐ Korzystania z internetu,
- ☐ Zakładania i wysyłania własnej poczty elektronicznej,
- Dla osób bezrobotnych kurs jest bezpłatny i będzie odbywał się w godz. 10⁰⁰ - 13⁰⁰,
- Od osób pracujących będą pobierane opłaty w wysokości 50 zł, kurs w godzinach 19⁰⁰ - 22⁰⁰.

Organizowane będą również kursy dla zaawansowanych

Szczegółowe informacji można uzyskać w MGOK-u,
ul. Rynek 23, tel. 642-35-86, 642-26-82

Informacja bliżej nas

Dnia 17 marca 2003 roku w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury w Lipsku otwarto Gminne Centrum Informacji „Pierwsza Praca”. Uroczystego przecięcia wstęgi dokonał p. Andrzej Lićwinko – Burmistrza Lipska i p. Andrzej Krzywicki – Kierownik Powiatowego Urzędu Pracy w Augustowie. Następnie odbyło się przedstawienie działalności i dyskusja na temat pracy Gminnych Centrów Informacji.

W uroczystości otwarcia GCI wzięły udział władze samorządowe, radni z przewodniczącym p. Antonim Kościuchem, dyrektorzy szkół, kierownik Powiatowego Urzędu Pracy Andrzej Krzywicki oraz jego zastępca Mirosław Karolczuk, zastępca dyrektora Biebrzańskiego Parku Narodowego Andrzej Sutkowski, kierownik ODR z Augustowa p. Czesław Karpiński oraz inni zaproszeni goście.

Jak już wcześniej wspominaliśmy na łamach „Echa Lipska” Gminne Centrum Informacji ma służyć przede wszystkim osobom bezrobotnym, a także rolnikom, przedsiębiorcom, dzieciom i młodzieży oraz wszystkim chętnym poszukującym informacji w internecie. Przy GCI został reaktywowany Klub Pracy, a Powiatowy Urząd Pracy w Augustowie skierował do pracy dwóch stażystów. Przy tej okazji należy wspomnieć, że w województwie podlaskim granty otrzymały tylko 4 gminy w tym 3 z powiatu augustowskiego tj. Lipsk, Nowinka i Żarnowo (gm. Augustów).

GMINNE CENTRUM INFORMACJI KLUB PRACY

organizuje bezpłatny kurs dla osób bezrobotnych
Aktywnego Poszukiwania Pracy

Podczas kursu pokażemy:

- w jaki sposób i gdzie poszukiwać nowych ofert pracy,
- jak napisać życiorys i list motywacyjny,
- w jaki sposób rozmawiać z pracodawcą,
- w jaki sposób dobrze się zaprezentować,
- oraz wiele pożytecznych informacji przydatnych podczas poszukiwania pracy.

Regulamin korzystania z wyposażenia Gminnego Centrum Informacji

1. Gminne Centrum Informacji otwarte będzie od poniedziałku do piątku w godzinach od 8 do 22, w soboty i niedziele od 10 do 22.
2. Stanowiska komputerowe oraz inny sprzęt biurowy udostępniany będzie tylko podczas obecności instruktorów i pod ich nadzorem.
3. W przypadku korzystania z komputerów należy wykorzystywać jedynie oprogramowanie zainstalowane w na tych komputerach
zabronione jest samodzielne instalowanie jakiegokolwiek nowego oprogramowania!
4. W przypadku potrzeby zainstalowania jakiegoś nowego oprogramowania należy uzgodnić to z instruktorami GCI i upewnić się co do praw autorskich danego software-u, jeżeli nie jest to oprogramowanie typu freeware należy je usunąć po wypróbowaniu.
5. Za szkody wynikłe w przypadku niezastosowania się przez osobę korzystającą, z nakazów punktu 4 i 5 zostanie ona obciążona kosztami usunięcia tych szkód.
6. Należy uzgadniać z instruktorami chęć przechowywania swoich dokumentów prywatnych na dysku głównym komputerów w GCI – niedotrzymanie tego warunku może spowodować wykasowanie lub zniszczenie danych użytkownika.
7. Przy korzystaniu z internetu zabrania się przeglądania stron o treściach pornograficznych, erotycznych i rasistowskich oraz innych powszechnie uznawanych za szkodliwe społecznie.
8. W przypadku dużego zainteresowania korzystaniem ze sprzętu komputerowego instruktorzy GCI mogą wyznaczyć ramy czasowe dostępu do stanowisk komputerowych dla jednej osoby.
9. Osoby korzystające z wyposażenia GCI obowiązane są dbać o użytkowany sprzęt komputerowy i biurowy, nie spożywać przy korzystaniu z niego pożywienia oraz napojów, dbać o czystość dłoni oraz obuwia.
10. W trakcie przebywania w pomieszczeniach GCI należy zachowywać ciszę i spokój.
11. Korzystanie z wyposażenia GCI będzie niemożliwe w czasie trwania kursów Klubu Pracy.
12. Z jednego stanowiska może korzystać tylko jedna osoba w danym czasie.

Niezastosowanie się do któregokolwiek punktu regulaminu może spowodować zakaz korzystania ze sprzętu GCI dla osoby, która się tego dopuściła!

Usługi oferowane przez Gminne Centrum Informacji

I. Usługi bezpłatne:

- pomoc bezrobotnym w podstawowym zakresie, np. udostępnianie wzorów pism (CV, podanie o pracę...),
- korzystanie przez bezrobotnych zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy z internetu w celu poszukiwania ofert pracy i składania własnych (do 1 godziny dziennie, dostęp tylko do serwisów dotyczących pracy),
- udzielanie informacji dotyczących pracy poprzez szukanie ofert pracy w serwisach internetowych, udostępnianie informacji z zakresu prawa pracy.

II. Usługi płatne:

- korzystanie z internetu,
- udzielanie informacji dla osób prowadzących działalność gospodarczą poprzez wyszukiwanie adresów firm, wyszukiwanie kontrahentów i kooperantów, rynku zbytu,
- podnoszenie kwalifikacji poprzez organizowanie kursów komputerowych,
- udzielanie informacji na temat szkół, uczelni oraz organizowanych kursów,
- korzystanie z ksero, faksu, wykonanie wydruku z internetu,
- nagranie własnej płyty CD,
- korzystanie z poczty elektronicznej.

Karnawał w szkole

W tym roku uroczystość odbyła się 16 stycznia. Już od godziny 8 rano bawili się najmłodsi, dyskotekę należy zaliczyć do udanych, na sali pojawili się nawet przebierańcy. Wśród tańczących można było zauważyć Zorro.

Potem nadszedł czas popisów naszych młodych aktorów, tancerzy, piosenkarzy, jednym słowem, wszyscy przerwali zabawę, aby obejrzyć część artystyczną.

Jako pierwsi pojawili się na szkolnej scenie chórzysci. Po raz kolejny mogliśmy usłyszeć przepiękne kolędy, przypominające o niezwykłej magii świąt Bożego Narodzenia.

W radosny nastrój zimowej zabawy wprowadzili widownię uczniowie klasy IIIa, którzy pod kierunkiem swojej wychowawczynie, pani Ewy Sapieszko, przygotowali inscenizację o zabawie na śniegu i wszelkich uciechach, jakie się z tym wiążą. Na sali spadł nawet śnieg, były też piękne sanie i prawdziwi strażacy, pracujący... przy budowie ślizgawki.

Potem rozległy się gorące rytmy. To uczestnicy zajęć kółka tanecznego, prowadzonego przez panią Ewę Przekop, prezentowali swoje umiejętności. A było na co popatrzeć. Uczniowie przypominali profesjonalnych tancerzy.

Następnie ujrzelismy starszego pana z ogromnym workiem prezentów. Przybysz wyglądał na bardzo zmęczonego podróżą, ale czego się nie robi dla grzecznych dzieci?

Po przerwie kontynuowali zabawę, tym razem, uczniowie klas IV-VI. Przerywano tańce tylko po to, aby poczęstować się pysznościami przygotowanymi przez rodziców w klasach.

W czasie trwania uroczystości, staraliśmy się pamiętać również o tych, którzy nie mogą w tak bez troski sposób świętować. Przedstawiciele SU stali się wolontariuszami, prowadząc zbiórkę datków na rzecz pomocy chorym rówieśnikom z Lebedzina. Już tydzień później mogliśmy przekazać nasze skromne fundusze chorej Ewie, ponieważ wraz z kolegami i koleżankami, gościła w naszej szkole. Obejrzelismy jasełka w wykonaniu uczniów z Krasnegoboru - piękny gest solidarności i chęci pomocy tym, którzy naprawdę jej potrzebują

B. Mucha

WIEŚCI Z GIMNAZJUM

Tegoroczny 11 Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy odbył się 12 stycznia. Jak co roku nie mogło na nim zabraknąć gimnazjalistów, bowiem to oni głównie kwestowali na ulicach naszego miasta oraz w budynku M-GOK-u. W sali kinowej można było tego dnia obejrzeć IV Powiatowy Przegląd Widowisk Kolędniczych i Pastoralek, w którym swój udział zapowiedziało 12 zespołów. Kółko teatralne działające przy gimnazjum wystąpiło ze spektaklem pt. „Widowisko Herodowe” opracowanym i przygotowanym przez opiekunkę koła panią Krystynę Żabicką. Humorystyczny scenariusz, piękne stroje i wspaniała gra aktorska uczniów gimnazjum podobały się zarówno publiczności jak też jury, które wyróżniło nasze kółko, przyznając mu nagrodę oraz typując do reprezentowania Lipska na XXI Międzynarodowym Przeglądzie Widowisk Kolędniczych „Herody 2003” w Węgorzewie.

W piątek 24 stycznia b.r. dwa zespoły z Lipska – kółko teatralne działające przy Gimnazjum w Lipsku oraz dzieci z Przedszkola Samorządowego w Lipsku – udały się do Węgorzowa, aby tam na Przeglądzie Widowisk Kolędniczych reprezentować nasz region. W konkursie uczestniczyło ponad 50 zespołów z różnych miast województwa podlaskiego i ościennych oraz z krajów sąsiednich, m.in. z Litwy. Poziom przeglądu był więc wysoki, a jury miało niełatwe zadanie. Okazało się jednak, że Lipsk ma się czym pochwalić – nasze kółko teatralne z „Widowiskiem Herodowym” zdobyło III miejsce, zaś przedszkole – wyróżnienie. Komisji oceniającej podobały się elementy tradycji regionalnych ukazane w obu widowiskach, gra aktorska oraz charakteryzacja niektórych postaci. Niewątpliwie jest to zasłużony sukces, ponieważ wkład pracy włożony w przygotowanie obu spektakli był naprawdę wielki.

Styczeń to tradycyjnie już w wielu szkołach czas choinek noworocznych. W naszym gimnazjum odbyła się ona w poniedziałek 20 stycznia. O godzinie 13⁰⁰ uczniowie, rodzice i nauczyciele mieli możliwość obejrzenia części artystycznej przygotowanej przez SU, chór szkolny i kółko taneczne. Najpierw chór szkolny pod kierunkiem pani Urszuli Bobrowskiej jak zwykle zachwycił słuchaczy wykonaniem kilku kolęd i pastorałek. Następnie młodzież z kółka tanecznego kierowanego przez panią Halinę Baronowską przedstawiła swój dorobek w postaci różnych tańców. Na uwagę zasługiwały zwłaszcza przepiękne i różnorodne stroje oraz synchronizacja ruchów tańczących. Na zakończenie wystąpiła młodzież z SU kierowanego przez panią Ewę Renkowską z zabawnym przedstawieniem pt. „Dwanaście miesięcy”. Uczniowie w strojach kilkuletnich dzieci, z maskotkami i lizakami, przedstawili swoją wersję znanej wszystkim baśni. Humorystyczne teksty i zabawne stroje przypadły do gustu publiczności, która gromkimi brawami nagrodziła artystów. Na tym zakończyła się część oficjalna choinki, a po niej, wieczorem, nastąpiła część mniej oficjalna, czyli dyskoteka. Pod opieką nauczycieli, przy muzyce dyskotekowej młodzież bawiła się doskonale i bezpiecznie do godz. 20³⁰.

Choinka noworoczna odbyła się w ostatnim tygodniu przed feriami. Zakończył się pierwszy semestr. W dn. 27.02.2003 r. uczniowie mieli ferie zimowe. W drugim tygodniu ferii gimnazjum zorganizowało zajęcia w szkole. Uczniowie, którzy nudzili się w domu, mieli możliwość

uczestniczenia w zajęciach sportowych, internetowych lub świetlicowych. Mamy nadzieję, że po feriach wypoczęta młodzież wróci do szkoły pełna zapału do nauki.

E.B.

SUM-ik?... Co to jest?

Od drugiego półrocza roku szkolnego 2002/2003 działa w szkole podstawowej SUM-ik, czyli Samorząd Uczniów Młodszych. Opiekunką Samorządu jest p. Ewa Parfieńczyk, która przy pomocy „dużego” Samorządu Uczniowskiego i p. Agnieszki Kobeldzis przeprowadziła wśród uczniów klas I-III wybory. Wybory wyłoniły uczniów, którzy będą reprezentować Mały Samorząd. Są to następujący uczniowie: Ola Wojownik z kl. III c – przewodnicząca, Sandra Waszczuk z kl. III b – kronikarz, Mateusz Jaroszewicz z kl. III a – sekretarz.

Gratulujemy im serdecznie i życzymy owocnej pracy.

Powołanie Młodego Samorządu pozwoli uczniom kl. I-III na aktywniejszy udział w życiu szkoły.

Już dziś SUM-ik może pochwalić się pierwszą sprawnie przeprowadzoną akcją. Zorganizowano bowiem konkurs na najpiękniejszą kartkę walentynkową. Konkurs rozstrzygnięto 21 lutego, a nagrodzone waleentyki można jeszcze obejrzeć w szkole na dolnym korytarzu.

Komisja w składzie: Ewa Parfieńczyk, Małgorzata Rakus i Beata Krzywicka wyróżniły kartki następujących uczniów: Dawid Radziwonowicz kl. I a, Agnieszka Borodziuk kl. IIa, Mateusz Kijarka kl. II a, Maja Werykowska kl. II c, Jacek Hałaburda kl. II a, Tomasz Zieziula kl. II a, Natalia Gałaszewska kl. II c, Marlena Bugieda kl. III a.

Do usłyszenia. SUM-ik działa.

B.K.

ŚWIĘTO WIOSNY

Pierwszy dzień wiosny, inaczej święto Samorządu Uczniowskiego, w tym roku obchodziliśmy dość oryginalnie. Uczniowie witali wiosnę nie tylko w Lipsku, ale w „całej Europie”, ponieważ uroczystość tym razem zorganizowano pod hasłem „Wiosna w Europie”. Pomysł takiego przebiegu święta wypłynął od Samorządu Uczniowskiego. Przygotowania rozpoczęły się wcześniej, poszczególne klasy gromadziły materiały do prezentacji państw Unii Europejskiej. Wykorzystano wszelkie dostępne źródła informacji.

Nasza droga do Unii Europejskiej właśnie się rozpoczęła

Dzień rozpoczął się apelem, na którym dyrektorzy Szkoły Podstawowej i Gimnazjum przekazali władzę przedstawicielom samorządów obu szkół. Potem uczniowie przygotowali się do prezentacji państw europejskich. Oceniano gazetki, informacje o danym kraju, stroje, a nawet umiejętności posługiwania się językiem obcym.

Po zabawach w szkole kolorowy pochód wyruszył na ulice miasta. Nad bezpieczeństwem jego uczestników czuwała policja, za co pragniemy gorąco podziękować.

Tak prezentowała Holandię klasa VIa

Uczniowie pozdrawiali przechodniów wymachując chorągiewkami, śpiewając lub wykrzykując hasła związane z prezentowanym państwem.

Do Europy? Tylko z europejską fryzurą

W szkole odbył się turniej, rozgrywany tradycyjnie pomiędzy drużynami – nauczyciele – uczniowie. Konkurs wymagał wielu umiejętności, przydały się wiadomości z zakresu geografii, sprawdzono sprawność fizyczną zawodników, znajomość języków obcych, a nawet talenty fryzjerskie. Po bardzo emocjonujących rozgrywkach ogłoszono wynik zmagania – tym razem zwycięzców nie było, turniej zakończył się remisem.

Uroczystość zakończyła się przekazaniem władzy dyrektorom obu szkół oraz podziękowaniem naszym specjalnym gościom z Gminnego Centrum Informacji Europejskiej w Lipsku, którzy uczestniczyli w obchodach „Wiosny w Europie”.

B. Mucha

SPORT, SPORT, SPORT W GIMNAZJUM

Okres zimowy to czas wytężonych treningów oraz wyczerpujących zawodów nie tylko dla narciarzy, łyżwiarzy i saneczkarzy (w tych dyscyplinach jeszcze swoich zawodników nie posiadamy). Rozgrywane są natomiast zawody w grach zespołowych, w których ze zmiennym szczęściem startują nasze drużyny piłki ręcznej i siatkowej.

Drużyny dziewcząt, prowadzone przez p. L. Zaniewskiego, zakończyły swoje starty na szczeblu rozgrywek powiatowych zajmując w nich trzecie miejsca.

Składy obu drużyn:

Piłka siatkowa: 1. Dadura Ewelina, 2. Klepacka Ewelina, 3. Żukowska Agnieszka, 4. Pigiel Anna, 5. Popławska Ewelina, 6. Sobolewska Agnieszka, 7. Tarasewicz Ewelina, 8. Siarkowska Urszula, 9. Sokołowska Joanna.

Piłka ręczna: 1. Chomiczewska Katarzyna, 2. Kiriaka Joanna, 3. Sokołowska Joanna, 4. Siarkowska Urszula, 5. Karniłowicz Joanna, 6. Danilczyk Diana, 7. Radziwonowicz Natalia, 8. Danilczyk Anna, 9. Usewicz Katarzyna, 10. Jakubiak Wioleta, 11. Jonczyś Agnieszka, 12. Sawośko Barbara.

Więcej szczęścia mają obie drużyny chłopców, prowadzone przez p. Z. Krzywickiego.

Drużyna piłki siatkowej w składzie: 1. Wasilewski Piotr, 2. Kosakowski Paweł, 3. Mazewski Arkadiusz, 4. Sutula Daniel, 5. Myśliwski Paweł, 6. Biedź Łukasz, 7. Chmielewski Piotr - awansowała w tym roku aż do finału wojewódzkiego.

Droga do finału:

- zawody powiatowe- I miejsce
- eliminacje i finał grupy północnej- II miejsce
- ćwierćfinał wojewódzki- II miejsce
- półfinał wojewódzki- II miejsce.

Drużyna piłki ręcznej w składzie: Chmielewski Piotr, Zujko Karol, Sutula Daniel, Witek Mateusz, Jakubiak Kamil, Krysiuk Michał, Kosakowski Paweł, Boguszewski Arkadiusz, Myśliwski Paweł, Czarkowski Robert, Bondziul Paweł, Bondziul Piotr i Bochonko Łukasz po zwycięstwie w zawodach powiatowych awansowała do rozgrywek eliminacyjnych grupy północnej (zajmując również I miejsce).

Gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

Nauczyciele wychowania fizycznego oraz uczniowie składają podziękowanie DYREKCJI Gimnazjum za umożliwienie wyjazdów na zawody sportowe.

Leszek Zaniewski

Lipsk – Politechnika Białostok

1 : 3

W dniu 16 lutego 2003 r. został rozegrany kolejny mecz w piłce siatkowej mężczyzn o mistrzostwo III ligi.

Zespół Lipska wystąpił w składzie: Suszyński, Milewski, Krysiuk K., Wróbel, Mazur, Kosakowski, Burzyński, Sztukowski, Roszkowski, Krysiuk Krz..

Niestety, mecz został przegrany przez ekipę LKS „Biebrza” w setach 17:25, 25:11, 20:25, 22:25. Przyczyną porażki były błędy serwisowe i zły odbiór zagrywek przeciwnika. Wygrany drugi set w stosunku 25:11 rozpałił publiczność do białości i uświadomił, że zespół stać na wiele, jednak do stabilizacji formy droga daleka i leży w sferze psychicznej części zawodników, którym drży ręka w decydujących momentach. AZS Politechnika rozegrał mecz jak na wicelidera tabeli przystało - konsekwentnie, stosując mocną zagrywkę i skuteczny atak, również odbiór

był silną stroną drużyny. Na wyróżnienie w zespole Lipska zasłużyli zawodnicy Milewski i Wróbel.

P.S.

Na zakończenie meczu doszło do incydentu, który rzutuje na opinie o lipskich kibicach. Nieodpowiedzialny fan drużyny rzucił puszką od piwa w stronę zawodników AZS. Ten wybryk może kosztować drużynę minimum 500 zł kary, wiadomo, że pieniądze na takie „nagrody” klub nie posiada.

Stąd apel do innych kibiców o sprowadzenie tego „fana” na ziemię, gdyż od tego meczu wszyscy pozytywnie mówili o dopingowaniu drużyny z Lipska.

REMEX – BIEBRZA

1 : 3

Przedostatnią kolejkę III ligi mężczyzn w piłce siatkowej rozegrano w dniu 24 lutego br. Przyniosła sporą niespodziankę w postaci zwycięstwa „Biebrzy” Lipsk nad wyżej notowanym przeciwnikiem i to na boisku rywali. Zawodnicy z Lipska rozegrali najlepszy mecz w tej rundzie rozgrywek i wygrali w setach 3:1 (25:11, 20:25, 23:25, 23:25).

Drużyna wystąpiła w składzie: Suszyński, Milewski, Wróblewski, Sztukowski, Burzyński, Miezio, Mazur, Wasilewski.

W meczu tym emocji było co nie miara, ale od drugiego seta drużyna „Biebrzy” opanowała sytuację na boisku. Grając skutecznie w ataku, dokładnie blokowała ścieżka przeciwnika oraz mocno serwowała co było przyczyną sukcesu.

Tą drogą składamy gratulacje zawodnikom.

W ostatnim meczu sezonu 2002/2003

3:1 dla Lipska

Rozegrany 27.02.2003 r mecz w piłce siatkowej mężczyzn III ligi pomiędzy LKS „Biebrza” Lipsk, a WSiF B-stok zakończył się wynikiem 3:1 dla LKS Lipsk. W poszczególnych setach 25:23, 23:25, 25:19 i 25:17. Drużyny grały w następujących składach: Goście - Niemotko, Koścień, Lacek, Wysoki, Sypronik, Bogniuk, Piekutowski.

„Biebrza” – Suszyński, Milewski, Sztukowski, Wróblewski, Burzyński, Sobolewski, Roszkowski, Bugieda, Miezio. Sędziowali panowie Marek Klimaszewski i Aleksander Dziedzia.

Mecz był interesujący tylko w pierwszych dwóch setach, gdzie gra była w miarę wyrównana, a WSiF mogła liczyć na wygraną. Set III i IV był rozegrany przez drużynę gospodarzy spokojnie. Gra zagrywką i silnym atakiem przyniosła efekt w postaci końcowego zwycięstwa. Końcówka sezonu udowodniła siatkarzom i kibicom, że warto stawiać w Lipsku na sport, gdyż zainteresowanie jest duże, a na mecze przyjeżdżają kibice z Dąbrowy, Augustowa, pytając, jak się robi „sport” w Lipsku.

BIEBRZA – czwarta

Zakończyły się rozgrywki III ligi piłki siatkowej mężczyzn meczem Remex – Politechnika, w którym niespodziewane zwycięstwo odniósł Remex pokonując przeciwnika 3:2.

Biebrza Lipsk w końcowym rozrachunku zajęła czwarte miejsce w woj. podlaskim, o oczko niżej niż w poprzednim sezonie.

Tabelę należałoby podzielić na trzy grupy, w której SOKSS Suwałki i AZS PB były poza zasięgiem rywali i będą walczyły o miejsca w II lidze w turnieju półfinałowym. Drużyny Remexu i Biebrzy znalazły się na 3 i 4 miejscu, a konfrontacja ich w lidze zakończyła się remisowo 3:1 w Lipsku dla Remexu i odwrotnym wynikiem dla Biebrzy w Białymstoku. O trzecim miejscu zdecydował mecz Lipska z WSiF, gdzie Biebrza uległa w B-stoku 3:2. Końcówkę tabeli zamyka WSiF oraz Mlekpól Grajewo, zdecydowanie najsłabsze drużyny III ligi.

Reasumując zakończenie ligi – pozycja Biebrzy nie jest zaskoczeniem dla kibiców i działaczy, gdyż grała ona w odmiennym składzie niż w poprzednim sezonie.

Najlepszy mecz sezonu Lipsk rozegrał w B-stoku wygrywając z Remexem 3:1, natomiast najgorszy odbył się również w B-stoku, gdzie Biebrza uległa WSiF 3:2.

Za pracę w całym sezonie należą się podziękowania wszystkim zawodnikom, Prezesowi Suszyńskiemu, Janowi Krysiukowi, trenerowi Zaborowskiemu, wszystkim sponsorom, kibicom, samorządowi gminy za finansowanie oraz nauczycielom wf-u ze Szkoły Podstawowej i Gimnazjum w Lipsku.

Końcowa tabela III ligi przedstawia się następująco:

1	SUKS	10-0	20	30:4
2	AZS PB	7-3	17	23:14
3	Remex	6-4	16	23:16
4	Biebrza	4-6	14	16:21
5	WSiF	3-7	13	11:26
6	Mlekpól	0-10	10	7:30

Jan Zakarzecki

Wędkarskie zawody

W dniu 26 stycznia 2003 roku wędkarze zrzeszeni w Ludowym Klubie Sportowym „Biebrza” Lipsk rozegrali zawody wędkarskie o mistrzostwo sekcji wędkarskiej w łowieniu podlodowym na 2003 rok. Zawody rozegrano na jeziorze Mikaszewo.

W zawodach uczestniczyło 26 wędkarzy.

I miejsce zajął **Tadeusz Gromak** łowiąc 21 sztuk ryb o wadze łącznej 0,73 kg.

II miejsce **Zbigniew Gieniusz**

III miejsce **Kazimierz Hećman**

W trakcie trzygodzinnego łowienia złowiono 179 sztuk ryb o łącznej wadze 6,90 kg. Ryby nie bardzo żerowały, ale za to łód, że ho, ho... - 60 cm. Wykręcić lub wybić otwór do łowienia, to nie lada wysiłek.

K. Hećman

Przedшкоlaki śpiewają.

Już po raz trzeci, dnia 08.04.2003 roku nauczycielki z Samorządowego Przedszkola w Lipsku, w składzie: H. Grajewska, K. Szczukiewicz, K. Pycz, A. Gładczuk, i B. Zaniewska zorganizowały przegląd piosenki przedszkolaka. Głównym jego celem było wytypowanie dzieci do Festiwalu Piosenki Przedszkolaków p.t. „**Mama, tata i ja**”, organizowanym przez MGOK w Lipsku. Do przesłuchania zgłosiło się 26 dzieci w wieku 4, 5, 6 lat. Do dalszego etapu zakwalifikowani zostali: **Maciej Danilczyk, Magda Chalecka, Mateusz Rutkowski, Paulina Hejko, Franciszek Gładczuk, Arkadiusz Chalecki, Łukasz Bondziński, Radosław Bochenek, Tomasz Tarasewicz, Damian Czokoło, Robert Kopeć, Monika Boguszevska, Sylwia Kubryń, Karolina Sargsjan, Marta Mołodziejko**. Należy zauważyć duży wkład rodziców w przygotowanie swoich pociech do występów (przygotowane podkłady muzyczne i akompaniament na gitarze p. S. Hejki - córce). Dziękujemy wszystkim uczestnikom. Wytypowanym dzieciom gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów artystycznych.

Bożena Zaniewska

Burmistrz informuje, że...

Rada Miejska przyjęła budżet na 2003 rok. Liczby podane są w publikowanej uchwale, ja ważniejsze omówię w punktach.

1. Rolnictwo: Planuje się wykonanie 55 km wodociągów od stacji w Skieblewie. Również w tym roku zakładamy wykonanie dokumentacji na całą niezwodociagowaną, a chętną część gminy.

2. Transport: Największe inwestycje drogowe, to modernizacja drogi gminnej Lipsk – Dulkowszczyzna. Korzystając z dotacji Sapardu w wys. 60 % i preferencyjnej pożyczki. Zakładamy również modernizację ulicy Pustej, Rzemieślniczej, Krótkiej, Lipowej, Jałowo, przedłużenie ulicy. Złożyłem również ofertę Staroście augustowskiemu na dofinansowanie w 50% modernizacji dróg powiatowych, Rygałówka – Chorużowce, Lipsk – Rogożynek, Kurianka – Starożyńce na sumę 80 tys. zł.

Planem jest również modernizacja drogi objazdowej do pól Skieblewo – Kurianka, z Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych, a w drugiej kolejności z Nowego Rogożyna do „majątku”. Znowu będzie tak, że po kawałku każdej z dróg. Bo i owszem, niektórzy radni mówią, żeby „zaczęte drogi dokończyć”, tylko nie znam takiego, który zrezygnowałby z naprawy drogi na własnym terenie, na rzecz kolegi. Będziemy opracowywać dokumentację techniczną na budowę kolejnych dróg gminnych.

3. Gospodarka komunalna: Na etapie przetargu jest modernizacja kotłowni w szkole. Obejmuje ona również wymianę stolarki, sieci przesyłowych do budynków zasilanych z kotłowni oraz wymiany instalacji wewnętrznej w szkole. Otrzymaliśmy na to dotację bezzwrotną w wys. 470 tys. zł oraz 450 tys. zł

preferencyjnej pożyczki. Planujemy modernizację oczyszczalni ścieków w celu obniżenia kosztów oraz przyłączenie do kanalizacji pozostałych ujść miasta tj. przy ulicach Słonecznej, Rybackiej, Zarybek, i działkach budowlanych przy ulicy Pustej.

4. Oświata: Następnie dalsza racjonalizacja sieci szkół w gminie. W przyszłym roku szkolnym, najwyżej terenową szkołą będzie Szkoła Podstawowa w Bartnikach. Najpóźniej w przypadku, kiedy liczba dzieci na oddział w szkole w Lipsku spadnie poniżej normy tj. 24 uczniów. Starsze dzieci z okręgu szkolnego Bartniki będą mogły uczyć się w Lipsku.

W chwili obecnej trwa dyskusja nad wnioskiem o powołanie zespołu szkół łączącego gimnazjum ze szkołą podstawową i przedszkolem. Ja ten wniosek popieram przede wszystkim, dlatego, że:

- traktuję go jako naprawę błędu, który popełnił Zarząd Miejski, a zwłaszcza ja, nie tworząc przed trzema laty takiego zespołu. Jednak prognozy, plany i zalecenia reformatorów oświaty zakładały docelowo całkowite fizyczne odłączenie gimnazjum od szkoły podstawowej, co się jak wiadomo nie stało.

- klasy zerowe zostają włączone do szkoły podstawowej, traci, zatem rację bytu samodzielne przedszkole tworzone – głównie przez te klasy.

- zadaniem zespołu będzie prowadzenie takiej polityki kadrowej by nauczyciele w Lipsku, a w przyszłości i w całej gminie nie stali się bezrobotnymi.

-gimnazjum i szkoła podstawowa zachowają dotychczasową odrębność, zachowają niezmienione struktury, będą mogły ze sobą rywalizować i konkurować jak dotychczas.

- zespół będzie powołany wyłącznie do zarządzania i nie przewiduje się większych zmian. Zmiany dotyczyć będą jedynie stanowisk dyrektorskich.

- podtrzymuję swoje przedwyborcze zapewnienia o poprawie warunków nauczania, to właśnie powołanie zespołu je umożliwi, czym chciałbym rozwiać obawy pracowników gimnazjum. Czas pokaże, że mam rację. Omówiłem najważniejsze przedsięwzięcia na najbliższe miesiące.

Pozostaję z poważaniem
Andrzej Lićwinko

(Tekst nieautoryzowany)

OGŁOSZENIE

W dniach 3-4 maj 2003 r. (sobota-niedziela)
o godz. 11⁰⁰ początek **Turnieju Piłki Siatkowej**
z okazji „**Dni Lipska**”,
z udziałem drużyn z Białorusi.

Serdecznie zapraszamy!

LKS „Biebrza” w Lipsku

BIULETYN T P L LIPSK N/BIEBRZA

ROK WYD. XXII

NR. 336

marzec – kwiecień 2003

D N I L I P S K A: jubileusz 30-lecia

Zespołu Regionalnego „Lipsk”, Towarzystwa Przyjaciół Lipska i Koła Twórców Ludowych; 2 - 4 maj 2003 r.

Piątek – 2 maja

Godz. 13⁰⁰ - 16⁰⁰ – spotkanie naukowe, którego tematem będzie „Kultura pogranicza polsko – czarnoruskiego. Formy jej przekazywania i utrwalania poprzez działalność Zespołu Regionalnego „Lipsk”.

W trakcie spotkania wystąpią:

- Anna Kuligowska – Korzeniewska, historyk teatru, Profesor Akademii Teatralnej w Warszawie
- Bożena Suchocka, aktorka, reżyserka, dziekan wydziału aktorskiego Akademii Teatralnej w Warszawie
- Barbara Tarasewicz, kierownik Zespołu Regionalnego „Lipsk”, pracownik Miejsko – Gminnego Ośrodka Kultury w Lipsku
- Marcin Lićwinko, członek Zespołu Regionalnego „Lipsk”, autor śpiewnika zespołu
- Antoni Śledziewski, folklorysta
- Lech Śliwonik, teatrolog, rektor Akademii Teatralnej w Warszawie

Godz. 16⁰⁰ - otwarcie wystawy czasowej w Muzeum Regionalnym w Lipsku ph. „30-lecie Zespołu Regionalnego „Lipsk”, Towarzystwa Przyjaciół Lipska i Koła Twórców Ludowych w Lipsku”

Godz. 17⁰⁰ - posiłek

Godz. 18⁰⁰ – 19³⁰ - występ zespołów ludowych - koncert pieśni weselnych polskich, litewskich, białoruskich i staroobrzędowców (Zespół Regionalny „Lipsk”, litewski zespół ludowy z Żagar, białoruski zespół ludowy z Chilmon oraz zespół „Riabina” z Boru).

Godz. 20⁰⁰ – projekcja nagrania filmowego obrzędu „Wieczór panieński” i „Wesele lipskie” w wykonaniu Zespołu Regionalnego „Lipsk”.

Sobota – 3 maj

Godz. 12⁰⁰ - msza św. w intencji członków zespołu, Koła Twórców Ludowych i TPL.

Godz. 13⁰⁰ - część oficjalna:

- uczczenie rocznicy konstytucji 3 V, złożenie kwiatów pod pomnikiem, wiązanka pieśni patriotycznych w wykonaniu orkiestry dętej,
- wręczenie odznaczeń, wystąpienia zaproszonych gości,

- występ polskich zespołów ludowych z rejonu grodzieńskiego na Białorusi - Wasilewicze, Markowce, Pierstuń, zespołu „Modry Len” z Nowinki, cymbalistów z Nowej Wsi Łęckiej i chóru szkolnego z Lipska

Godz. 13⁰⁰ – jarmark ludowy w parku miejskim z pokazami m. in. kowalstwa, garncarstwa itp., promocja i sprzedaż płyty i śpiewnika zespołu „Lipsk”,

Godz. 16⁰⁰ - spotkanie jubileuszowe członków Towarzystwa Przyjaciół Lipska

Godz. 18⁰⁰ - koncert jubileuszowy Zespołu Regionalnego „Lipsk”

Godz. 20⁰⁰–24⁰⁰ - zabawa ludowa przy udziale kapel ludowych z Suwalszczyzny

Godz. 19³⁰ – biesiada zespołów, kapel ludowych, twórców ludowych, zespołu Lipsk oraz gości i członków TPL

Niedziela – 4 maj – dzień św. Floriana

Godz. 10⁰⁰ – msza św. w intencji strażaków

Godz. 11⁰⁰ – festyn w parku miejskim, parada strażacka z udziałem orkiestry, koncert orkiestry dętej przy OSP w Lipsku, wręczenie odznaczeń, pokaz strażacki,

Godz. 13⁰⁰ 15³⁰ – festyn w parku miejskim w trakcie m.in. – konkurs na pieśń ludową pomiędzy wsiami gminy Lipsk, występy zespołów z Gimnazjum w Lipsku i zespołu ludowego z Putryszek na Białorusi,

Godz. 15³⁰ – przedstawienie teatralne „Pan Gelthab” wg. Aleksandra Fredry w reżyserii Tadeusza Kasjanowicza – kółko teatralne z Gimnazjum w Lipsku

Godz. 17⁰⁰ - koncert zespołów folkowych: „Shamrock” z Suwałk, „Kapela ze wsi Warszawa” i „Stara lipa” z Warszawy.

Sponsorzy wydawnictwa śpiewnika i płyty CD Zespołu Regionalnego „Lipsk”:

- P.P.H.U. „JUWA” w Białymstoku,
- Zakład Komunalny „Biebrza” w Dąbrowie Biał.,
- Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego w Białymstoku,
- Starostwo Powiatowe w Augustowie,
- Wojewódzki Ośrodek Animacji Kultury w Białymstoku,
- Wiesław Mirnowski.

BIULETYN TOWARZYSTWA PRZYJACIÓŁ LIPSKA

Redaguje zespół w składzie: Wiesław Bochonko, Barbara Tarasewicz, Romualda Prolejko, Cezary Gładczuk,

Nasz adres: Biuletyn TPL, 16-315 Lipsk n/Biebrza, ul. Rynek 23.

G.P.II-441/351/82

KĄCIK SPRAW SPOŁECZNO-RELIGIJNYCH

CZŁOWIEK STARY W RODZINIE I W SPOŁECZNOŚCI LOKALNEJ

CZĘŚĆ II

Starzenie się i starość nie są w naszych czasach sprawą wyłącznie osobistą, ponieważ obejmują setki milionów ludzi. Urosły do rangi jednego z kluczowych problemów i od sposobu ich rozwiązywania zależy nie tylko społeczno-ekonomiczna, lecz również moralno-etyczna przyszłość ludzkości. Zabezpieczenie materialne zwiększających się z roku na rok zastępów ludzi w starszym wieku, stworzenie im warunków, których możliwa byłaby godziwa egzystencja, otoczenie ich należytą opieką lekarską – na pewno wymagają olbrzymich funduszy, co w sposób pośredni lub nawet bezpośredni obciąża budżet państwowy.

Stan zdrowia i sprawność ludzi w trzecim wieku daje więc nie mało powodów do tego, by ten okres życia traktować jako brzemię narastające z biegiem lat. A im bardziej starość jest tak traktowana, tak właśnie odczuwana i przedstawiana, tym bardziej traci uznanie i znaczenie, co najwyżej mobilizując społeczne współczucie.

Społeczny stereotyp starego człowieka – jak wynika z badań J. Piotrkowskiego – jest jedną z przyczyn traktowania starzenia się społeczeństwa jako klęski. Zgodnie z nim człowiek stary jest istotą schorowaną, niedołązną, nie mogącą pracować, wymagającą więc stałej pomocy i pielęgnacji, jednocześnie zaś – jednostką społecznie izolowaną i izolującą się od życia społecznego i społeczeństwa w ogóle.

Zainteresowanie się problematyką ludzkiej starości pojawiło się niezbyt dawno. Ponadto zainteresowania te rodziły się najpierw w kręgach praktyków zajmujących się opieką społeczną, gdyż ludzie starzy stanowili i stanowią duży procent ludności, której pomoc społeczna jest potrzebna. Obok pracowników i działaczy społecznych, zainteresowanie problematyką ludzi starych najwcześniej wykazali lekarze, zwłaszcza psychiatrzy.

Sytuacja społeczna człowieka wkraczającego w starość zmienia się dość jaskrawo. Stopniowo traci on swe liczne role społeczne: zawodową – gdy przestaje pracować, rodzinną – gdy dzieci opuszczają dom, a następnie, gdy współmałżonek schodzi z tego świata, społeczno-organizacyjną, która jest często pochodną tamtych dni.

Polubić zachodzących w starzejącym się własnym organizmie zmian – chyba nie sposób. Jednak można się do nich przyzwyczaić i zaakceptować. Dobrze jest wtedy zająć się pracą.

Zastanówmy się teraz, jak powinna wyglądać praca człowieka starszego, będącego już na emeryturze. Pierwszą i najważniejszą jej cechą stanowi to, że jest ona dobrowolna i wybrana świadomie, zgodnie z najgłębszymi potrzebami, zdolnościami i zamiłowaniem danego człowieka.

Druga cecha to walor społeczny danej pracy. W zasadzie powinna ona w taki czy inny sposób być pożyteczna dla innych, przyjmowana z wdzięcznością, oceniana z uznaniem – wtedy staje się źródłem głębokiej satysfakcji dla tego, kto ją wykonuje. Otwarta, czynna społeczna

postawa nie tylko wzbogaci go w zasługi, ale też wyniesie na wyższy poziom, będzie źródłem satysfakcji i zdrowia.

Działalność człowieka starszego po przejściu na emeryturę może iść w różnych kierunkach. Może to być kontynuacja dotychczasowego zajęcia w mniejszym wymiarze godzin. Znani i dobrzy fachowcy mogą być również, po przejściu na emeryturę, powoływani do działań doraźnych, jeśli potrzeba chwili tego wymaga.

Dlatego też dla emerytów, którzy nadal pragną być czynni w swoim zawodzie, najodpowiedniejszą jest funkcja opiekuna, nauczyciela i doradcy.

Bywa, że właśnie dopiero w starości człowiek może prawdziwie „rozwinąć skrzydła”. Ale tylko taki człowiek, którzy te skrzydła miał za młodu i umiał je w ciągu długiego życia zachować. Ludzie, którzy w starości dokonali wielkich czynów i stali się sławni, nie nabyli tych zdolności w późnym wieku, lecz po prostu wykorzystali nadarżającą się wówczas sposobność do realizacji pewnych idei, przyświecających im od dawna.

Dla ludzi z inicjatywą, z pewnym zasobem energii i zapału emerytura otwiera duże pole do działania w społeczności lokalnej. Jak najbardziej odpowiednie dla starszych ludzi są funkcje radnych, czy to radnych w samorządach czy radnych w kościele. Nie trzeba do tego jakiegoś bardzo dobrego zdrowia czy fizycznych wysiłków, ale trzeba zdecydowania i odwagi, by w różnych sytuacjach śmiało zabierać głos i, przedstawiając daną kwestię, używać odpowiednich argumentów.

Osoby starsze zajmują znaczące miejsce w stowarzyszeniach, ruchach, organizacjach i wspólnotach w Kościele. Zdaniem M. Dziegielewskiej, stanowią 50-80% ogółu członków.

Religijny starszy człowiek, jeśli ma chęć i zdolności do pracy społecznej, bardzo wdzięczne do niej pole znajdzie w swojej parafii, zgłaszając się jako siła pomocnicza w opiece nad ludźmi samotnymi, chorymi, niepełnosprawnymi, w katechezie, w opiece nad dziećmi czy w akcji pomocy dla rodzin wielodzietnych. Można tu zrobić piękny użytek z różnych umiejętności fachowych. W parafiach istnieje duszpasterstwo ludzi starych, gdzie powinni oni nie tylko rozwijać i pogłębiać swoje życie wewnętrzne, ale i otrzymywać wskazówki, w jaki sposób mogą rozwijać czynną miłość bliźniego.

Dotychczasowe rozważania można podsumować stwierdzając, że starość jest naturalną fazą w życiu człowieka, nadchodzącą powoli, stopniowo. Starzenie nie powoduje redukcji potrzeb. Człowiek stary nie traci też nagle wszystkich swoich możliwości i nie może być odsunięty na boczny tor. Seniorzy – jako nosiciele pewnych sprawdzonych wartości etycznych i moralnych, tradycji rodzinnych, społecznych i narodowych – stanowią ważny podmiot, niezbędny dla prawidłowego rozwoju pokoleń.

Zatem podstawowym problemem społecznym jest zapewnienie ludziom w podeszłym wieku godziwych warunków życia i ochrony zdrowia. W rozwiązywaniu problemów ludzi starych przede wszystkim należy eksponować rolę rodziny, na której spoczywa moralny i prawny obowiązek zaspokajania potrzeb opiekuńczych członków rodzinnej wspólnoty.

Bibliografia została zamieszczona w biuletynie Studia „Juvenes Christi” nr 12/2002 r.

LEONARDA ŻABICKA

KOŚCIÓŁ W RYGAŁÓWCE

Rygałówka, to niewielka wieś, położona przy szosie Augustów-Grodno, w odległości 11 km na wschód od Lipska. Wieś ta, wyludniająca się teraz, podobnie jak inne wioski ściany wschodniej, posiada jednak pewną osobliwość na miarę symbolu i wielkiej metafory, obrazującej historyczne losy nie tylko tutejszej społeczności.

Od 27 maja 1919 roku wieś Rygałówka jest siedzibą parafii rzymsko-katolickiej. Wokół Rygałówki są wsie większe, bogatsze i znacznie starsze od niej. Jedynym więc powodem, dla którego w niewielkiej Rygałówce zlokalizowano siedzibę parafii, może być to, że we wsi tej władze carskie zbudowały cerkiew prawosławną, którą w 1919 r. łatwo przerobiono na kościół.

I rzeczywiście ktoś, kto nigdy nie widział wnętrza cerkwi prawosławnej, a znajdzie się w kościele rygałowskim, może być tylko zauroczony jego innością i wyglądem, zupełnie innym niż zwyczajny kościelny monumentalizm i skromniejszy niż cerkiewna bizantyjskość. Budowlę obecnego kościoła w Rygałówce wzniesiono na planie krzyża. Cerkwie prawosławne wznoszono bowiem bądź na planie krzyża, bądź na planie okrętu. Jest to jeden z liturgicznych kanonów prawosławia. W prawosławnej liturgii okręt usytuowany dziobem w kierunku wschodnim, oznaczał całą wspólnotę wiernych, wschodzący Kościół. Natomiast krzyż wpisywany w cerkiewne budownictwo pozostaje znakiem drogi do Królestwa Bożego. W rygałowskim kościele wyraźnie widać zupełnie inną rolę bocznych naw, niż w kościołach od początku katolickich. Dopiero w roku 1940 i 1944 w bocznych ramionach budowli-krzyża wzniesiono niewielkie ołtarze, a organy muzyczne zainstalowano dopiero w 1950 r. Zapewne nie było w tym żadnego przypadku, a podejrzewać można działalność świadomą i celową. Miejscowa ludność bowiem przez kilkadziesiąt lat przyzwyczajona do obrządków liturgicznych wschodnich – prawosławnych i unickich – z łacińską liturgią oswajana była powoli i stopniowo.

Dzisiaj społeczności wszystkich wiosek parafii rygałowskiej, bez wątpienia i z całą pewnością, są jak najbardziej katolickie i łacińskie. O tym, że tak jest świadczyć mogą rozruchy religijne we wrześniu 1958 r., w których dwie szkoły podstawowe leżące na terenie rygałowskiej parafii – w Rygałówce i Bartnikach – brały czynny udział, a wikariusz parafii, ksiądz Władysław Mieszczański, wyrastał niemal na

przywódcę buntu. Była to kompletnie dzisiaj zapomniana „wojna o krzyże” w szkołach i podjęta przez władze oświatowe próba laicyzacji szkolnictwa. Próba przeprowadzona w sposób prymitywny i partacki, administracyjnym okólnikiem nr 26 z 4 sierpnia 1958 r.

W tym czasie katolicyzm stał się już „wiarą ojców naszych”. Ale nie zawsze tak było i o tym właśnie, w całej pełni, zaświadcza rygałowski kościół. Kościół ten, jak rzadko który obiekt, zasługuje na miano zabytku; jest bowiem symbolem w pełni odpowiadającym encyklopedycznej definicji tego słowa – jest znakiem, pojęciem, przedmiotem mającym poza znaczeniem dosłownym inne, ukryte, odczytywane na zasadzie nie w pełni określonej analogii, której istotą jest wieloznaczność, tak jak wieloznaczność są losy religijnych wspólnot, zawirowania w ich historii, ich powstanie, rozwój i upadek.

Kościół rygałowski został zbudowany jako cerkiew prawosławną w 1879 r. Był to czas szczytowej ekspansji prawosławia, czas przejmowania siłą dorobku unitów, razem z nimi samymi. Rok 1875 uchodzi bowiem za czas ostatecznej kasaty obrządku unickiego w zaborze rosyjskim, a Rygałówka chociaż w granicach Królestwa Polskiego, znalazła się ostatecznie w zaborze rosyjskim.

W tych okolicach granica między Królestwem Polskim a Cesarstwem Rosyjskim przebiegała kilka kilometrów na południe od Rygałówki, wzdłuż nurtu Biebrzy. Ta rzeka jest także dzisiaj w pewnym sensie rzeką graniczną. Na północ od Biebrzy z obrządków unickich i prawosławnych nie pozostał żaden ślad – wszystko zginęło w mrokach historii. Natomiast na południe od Biebrzy prawosławie do dzisiaj jest obrządkiem żywym, mającym licznych wyznawców i swoje świątynie w Nowym Dworze, Jacznie i Dąbrowie Białostockiej.

Cerkiew w Rygałówce, zbudowana w 4 lata po kasacie unii, miała być kropką nad „i” oraz ostatecznym potwierdzeniem zwycięstwa prawosławia nad unią. W Rygałówce to ostateczne zwycięstwo prawosławia nad unią przetrwało tylko 30 lat – do 1905 r. W tymże roku car Mikołaj II wydał tzw. ukaz tolerancyjny, przywracający w Cesarstwie wolność religijną i swobodę wyznaniową. Dawni unicy, siłą przypisani do prawosławia, gremialnie porzucili prawosławną liturgię i swoją prawdziwą tożsamość odkryli w obrządku łacińskim. Pamiątką po tym wydarzeniu jest pomnik dziękczynny, stojący na terenie rygałowskiej parafii, na granicy pomiędzy wsiami Bohatery Nowe i Stare. Pomnik ten wystawili neofici obrządku łacińskiego wdzięczni carowi Mikołajowi II za umożliwienie im niczym nieskrępowanego wyboru religii.

W 14 lat po ukazie tolerancyjnym i natychmiast po upadku tolerancyjnego państwa carów wraz z odrodzeniem państwa polskiego, w parafii rygałowskiej po prawosławiu nie pozostało śladu. W 1919 r. cerkiew w Rygałówce stała się kościołem.

Niejako przy okazji zniknął również obrządek unicki. Być może znaleźliby się wierni, ale zabrakło kapłanów, zabrakło hierarchii i struktur. Na placu boju niepodzielnym zwycięzcą pozostał katolicyzm i obrządek łaciński. Choć są pewne ślady wskazujące na to, że wprowadzanie obrzędowości łacińskiej wśród neofitów, byłych wyznawców prawosławia i unitów, odbywało się delikatnie, nie od razu i stopniowo, krok po kroku.

Tak było na północ od Biebrzy – tu unityzm zniknął razem z prawosławiem. Trochę inaczej ukształtowała się sytuacja na południe od Biebrzy. Tu wraz z wybuchem wolności w 1919 r. część prawosławnych przeszła na katolicyzm, ale tylko niewielka część. Zdecydowana większość pozostała przy prawosławiu. Do dziś nie jest jasne dlaczego tak się stało i jakim czynnikiem należy to przypisać. Jeśliby bowiem decydujące znaczenie miał mieć fakt, że na północ od Biebrzy, przez prawie 100 lat było Królestwo Polskie, to wówczas nasze przekonanie o bezwzględnej rusyfikacji terenów polskich w okresie zaborów i wytrwałości rodaków w przeciwstawianiu się rusyfikacji, należy włożyć między bajki i potraktować jako mitologię martyrologii polskiej. Carat zaś okazuje się państwem w miarę tolerancyjnym i rozumnie urządzonym.

Po tej obrazoburczej dygresji wypada skonstatować, że również na południe od Biebrzy unityzm zniknął i rozplynął się w żywiołach prawosławnym i katolickim.

Unityzm, powołany do życia w 1598 r. pospołu przez papieża Klemensa VIII i króla polskiego Zygmunta III Wazę przy decydującym udziale spolonizowanych ruskich biskupów prawosławnych, na Podlasiu i terenach Kongresówki nie ostał się. Zniknął w 1875 r. zniszczony administracyjnie i nie przeżył momentu wyzwolenia w 1905 r., a jego wyznawcy opowiedzieli się bądź za prawosławiem, bądź za katolicyzmem.

Odmienne w Małopolsce wschodniej i na Ukrainie. Tam unityzm przetrwał jako kościół greckokatolicki, który przez cały czas utożsamiał się z narodowowyzwoleńczymi dążeniami Ukraińców, czego nie mogły zapewnić uwikłane politycznie i prawosławie i katolicyzm. Narodowa tożsamość Ukraińców zapewniła przetrwanie unitom w postaci kościoła greckokatolickiego, który stał się ich kościołem narodowym. Po roku 1947 kościół ten pojawiła się na Mazurach; koło Elku, w Kętrzynie, Węgorzewie, Baniach Mazurskich – wraz ze 100 tys. Ukraińców przesiedlonymi w ramach akcji „Wisła”. Najliczniej unityzm reprezentowany jest na Dolnym Śląsku, w okolicach Legnicy, a jego wyznawców w Polsce ocenia się na 120 tys. wiernych, zorganizowanych w ok. 130 parafiach.

Jednakże nawet tam, gdzie unityzm nie przetrwał – nie zniknął on bez śladu. Na grunt katolicki przetransponował unityzm przynajmniej dwie rzucające się w oczy cechy swojej obrzędowości, tj. kult świętych obrazów i powszechne pielgrzymowanie do nich. Nie jest przypadkiem, że święte obrazy w katolickich kościołach są z reguły ikonami o wschodniej proveniencji. Również to, że do każdego świętego obrazu ciągną pielgrzymki, jest nieodłączną cechą obrzędowości unickiej, zapożyczoną przez katolicyzm.

Można więc powiedzieć, że w jakiejś mierze wszyscy jesteśmy spadkobiercami kościoła unickiego.

Władysław Czarnecki

Z okazji

40 ROCZNICY

SAKRAMENTU MAŁŻEŃSTWA

Janowi i Apolonii Anuszkiewiczom

najlepsze życzenia

*od siostry Genowefy i Jadwigi wraz z rodzinami
oraz brata Edwarda*

BIEBRZAŃSKIE SPOTKANIA W LIPSKU

W sobotę i niedzielę – 22 i 23 marca – Lipsk n/Biebrzą gościł ok. 40-tu entuzjastów biebrzańskich bagien. Tak się składa, że do entuzjastów biebrzańskiej przyrody należą w pierwszym rzędzie ci, którzy próbują zarabiać na jej turystycznej eksploatacji, promocji lub ochronie. Dla wielu mieszkańców Lipska waga i znaczenie jakie przywiązują inni do biebrzańskich bagien i błot jest sporym zaskoczeniem. Do tej pory bowiem nadbiebrzańskie mokradła były raczej utrapieniem, a teraz okazuje się, że można na nich zarabiać, że są ludzie, którzy gotowi są wydawać własne złotówki, marki, korony i franki, aby własnymi oczami obejrzeć unikalność bagiennej przyrody. Powoli zaczyna się tworzyć etos Biebrzy i jest on bardziej zjawiskiem kulturowym niż przyrodniczym. W sumie jest to zjawisko sympatyczne i jeśli ma ekonomiczne podstawy, to, być może, okaże się trwałym elementem, który do monotonii i beznadziei bytowania nad Biebrzą wniesie coś nowego.

Wizyta w Lipsku przygotowana została w ramach specjalnego cyklu imprez zwanych Wszechnicą Biebrzańską. Spotkanie w Lipsku było już VII z kolei. Przyjechali przewodnicy turystyczni, właściciele kwater agroturystycznych, pracownicy Biebrzańskiego Parku Narodowego oraz studenci i pracownicy naukowcy białostockiego Uniwersytetu i Politechniki.

Tematem spotkania było to, z czego słynie Lipsk, a co trzeba obejrzeć własnymi oczami, czyli „Rękodzieło i tradycje ludowe w dolinie górnej Biebrzy”.

Zebranych powitał Burmistrz Lipska p. Andrzej Lićwinko. Wprowadzenie teoretyczne, w sposób akademicki wygłosił Wojciech Kowalczyk z Muzeum Podlaskiego w Białymstoku. Następnie twórczynie ludowe z Lipska pokazały w praktyce, co to jest ta twórczość ludowa i jakie elementy się na nią składają.

Krystyna Cieśluk oraz Kazimiera Wnukowska i Zofia Sewastianowicz przygotowały tradycyjne pisanki wielkanocne, pokazując jak się je robi i z czego. Sporządzenie w miarę zręcznej pisanki wymaga jednak ogromnej wprawy i okazuje się, że łatwiej ją kupić niż zrobić samodzielnie.

Zofia i Krystyna Pietrewiczowe od ręki sporządzały wielkanocne palmy z wysuszonych traw, kwiatów i ziół. Kazimiera Makowska opowiadała jak robi się dwuosnowowe makaty, dywany, kapy, chodniki i obrusy. Janina Trochimowicz zachęcała do konsumowania starodawnego pieczywa obrzędowego – korowajów zdobionych aplikacjami z wypieczonych ptaszków i kwiatków.

Tradycje ludowe nie mogłyby się obejść bez śpiewów i przyspiewek. Tym zajmowały się członkinie zespołu „Lipsk n/Biebrzą” pod kierownictwem Barbary Tarasewicz.

Następnego dnia, w niedzielę, goście Wszechnicy Biebrzańskiej ruszyli na pieszą wycieczkę „niebieskim” szlakiem w kierunku leśniczówki Biebrzańskiego Parku Narodowego w Trzeczczkach. Tam całą imprezę zakończono ogniskiem i co tam kto przyniósł we „własnym koszyczku”.

Władysław Czarnecki

Sezon na rękodzieło

Wraz z nadejściem wiosny ruszył sezon imprez związanych z prezentacją wyrobów rękodzieła ludowego. Pierwszym zwiastunem tego rodzaju imprez były Suwalskie „Kaziuki” (2 marca), w których wzięli udział nasi twórcy ludowi. Organizatorem imprezy był Regionalny Ośrodek Kultury i Sztuki w Suwałkach.

Następna impreza wyjazdowa odbyła się już 2 dni później w Radziłowie. Twórcy i zespół ludowy uczestniczył w słynnych radziłowskich „Zapustach”.

„Zapust” – kulminacyjny punkt karnawału – łączy w sobie elementy radosnej zabawy i magii, która ma spowodować urodzaj plonów w nadchodzącym roku. Dlatego też w trakcie wesołej i bardzo spontanicznej zabawy, pojawiają się na placu przed Urzędem Gminy w Radziłowie, „kozy”, „bociany”, a także owinięte grochowinami „Niedźwiedzie” lub „Dziady”. Głównym momentem widowiska zapustnego w Radziłowie jest „Ziabiela” – to jest para naturalnej wielkości kukieł umieszczonych na poziomo ustawionym kole. Ma ona przedstawiać znanego z przekazów ustnych szlachcica Jana i jego rozpustną żonę Izabelę (stąd „Ziabela”) Impreza ta organizowana była dopiero po raz trzeci, a już zyskała ogromną popularność zarówno wśród mieszkańców gminy Radziłów jak też wśród przyjeżdżających specjalnie na tę imprezę gości i przedstawicieli mediów. Byliśmy świadkami bardzo spontanicznej i radosnej imprezy. Mimo padającego śniegu na placu zebrało się ok. 500 osób, które przez 2 godz. uczestniczyły w paradzie przebierańców, „dziadów proszących”, handlarzy ulicznych, cyganów, a także obejrzały prezentacje kurpiowskich i podlaskich zespołów ludowych.

Jak co roku, twórczynie nasze uczestniczyły w pokazach pisankarskich w białostockim skansenie, w supermarkecie „Auchan” w Białymstoku, w wielu prezentacjach szkolnych - w Augustowie, Suwałkach, Białymstoku, Lipsku. Mimo niesprzyjającej aury, pojawiły się również na XII Jarmarku Wielkanocnym Sztuki Ludowej organizowanym przez Muzeum Podlaskie w Białymstoku, na jarmarku w Toruniu, którego organizatorem było Muzeum Etnograficzne i na IV Kiermaszu Wielkanocnym, organizowanym przez Regionalny Ośrodek Kultury i Sztuki w Suwałkach. Okres przed Wielkanocą jest bardzo pracowitym okresem dla naszych twórców. Pojawiają się wciąż nowe zaproszenia, wzrasta zainteresowanie szkół żywym kontaktem dzieci i młodzieży z twórcą ludowym i jego wyrobami, a także z miejscowym folklorem ludowym, czego przykładem są zaproszenia skierowane do naszego zespołu ludowego. W kwietniu odwiedziliśmy dwukrotnie augustowskie szkoły, prezentując w nich obrzęd Wielkanocy.

tara

Rada Miejska...

Dnia 13 marca 2003 r. odbyła się III Sesja Rady Miejskiej w Lipsku i pojęto następujące uchwały:

UCHWAŁA NR III/35/03

Z dniem 30 kwietnia 2003 r. likwiduje się Zespół Ekonomiczno-Administracyjny Szkół w Lipsku. Zadania zlikwidowanej jednostki przejmuje do realizacji Urząd Miejski w Lipsku. Pracowników i mienie znajdujące się na stanie likwidowanej jednostki przejmuje Urząd Miejski w Lipsku.

UCHWAŁA NR III/26/03

Wprowadzono stałą, płatną do 15 dnia za dany miesiąc, opłatę dzienną za przygotowanie posiłków i pobyt dziecka w przedszkolu ponad podstawy programowe wychowania przedszkolnego w przedszkolu prowadzonym przez gminę Lipsk w wysokości:

- 1) dzieci korzystające z jednego posiłku – 34 zł;
- 2) dzieci korzystające z dwu posiłków – 70 zł.

2. Opłata stała nie podlega zwrotowi.

Traci moc uchwała nr xxi/200/01 rady miejskiej w Lipsku z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie opłaty stałej za usługi przedszkolne.

UCHWAŁA NR III/24/03

Przyjęto Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w gminie Lipsk na rok 2003 r.

UCHWAŁA NR III/25/03

Ustalono na terenie gminy Lipsk liczbę punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa) przeznaczonych do spożycia:

- 1) poza miejscem sprzedaży - 30;
- 2) w miejscu sprzedaży - 5.

Punkty sprzedaży i podawania napojów alkoholowych nie mogą być usytuowane w odległości mniejszej niż 100m od szkół i obiektów kultu religijnego.

Odległość od obiektów należy mierzyć wytyczonymi ciągami pieszymi, licząc od drzwi wejściowych do punktu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, do drzwi wejściowych obiektu chronionego.

UCHWAŁA NR III/32/03

Uchwalono zasady polityki czynszowej, które stanowić będą część wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem gminy.

§ 1. Ustala się następujące rodzaje czynszów:

- 1) za lokale i budynki mieszkalne;
- 2) za lokale socjalne.

§ 2. Czynsz za lokale i budynki mieszkalne opłacają najemcy lokali i budynków mieszkalnych stanowiących mieszkaniowy zasób gminy.

§ 3. 1. Czynsz obejmuje:

- 1) koszty administrowania;
- 2) koszty konserwacji i utrzymania technicznego budynku, w tym koszty utrzymania pomieszczeń przeznaczonych do wspólnego użytkowania wraz z kosztami utrzymania czystości, energii elektrycznej i ciepłej;
- 3) koszty utrzymania zieleni.

2. Najemca oprócz czynszu jest obowiązany do uiszczenia opłat eksploatacyjnych lokalu lub budynku mieszkalnego, tj. opłat za dostawę i odbiór:

- 1) energii elektrycznej;
- 2) energii ciepłej;
- 3) gazu;
- 4) wody (ciepłej i zimnej);
- 5) nieczystości stałych i płynnych;
- 6) antenę zbiorczą;

w przypadku gdy nie ma zawartej odrębnej umowy bezpośrednio z dostawcą mediów lub usług.

§ 4. 1. Ustala się następujące czynniki obniżające stawki czynszu:

- 1) mieszkanie położone w miejscowości, gdzie oddalenie od komunikacji autobusowej, sklepu wynosi ponad 2 km – 3%;
- 2) mieszkanie z kuchnią bez oświetlenia naturalnego – 5%;
- 3) brak w mieszkaniu instalacji wodociągowej – 5%;
- 4) brak w mieszkaniu instalacji kanalizacyjnej – 5%;
- 5) mieszkanie przeznaczone do rozbiórki – 5%;
- 6) mieszkanie położone na parterze lub poddaszu w budynku wielorodzinnym – 5%;
- 7) brak w mieszkaniu centralnego ogrzewania – 10 %.

2. Czynniki określone w ust. 1 nie mają zastosowania do czynszu za lokale socjalne.

§ 5. 1. Podwyżka stawki czynszu za lokale i budynki mieszkalne może ulegać podwyższeniu jeden raz w roku.

2. Wynajmujący lokal może podwyższyć czynsz, wypowiadając na piśmie dotychczasową wysokość czynszu najpóźniej na miesiąc naprzód, na koniec miesiąca kalendarzowego.

§ 6. Stawkę czynszu za 1m² powierzchni ustali Burmistrz Lipska stosowną uchwałą.

§ 7. W przypadku podnajęcia całego lub części lokalu bądź budynku mieszkalnego dokonanego za pisemną zgodą wynajmującego, wysokość czynszu podwyższa się o 30%.

§ 8. Czynsz najmu płacony jest w terminie określonym w fakturze na wskazany przez wynajmującego rachunek, z wyjątkiem przypadków, gdy strony pisemnie ustalą inną formę.

§ 9. W sprawach nie unormowanych niniejszą uchwałą mają zastosowanie obowiązujące przepisy prawa.

UCHWAŁA NR III/31/03

Na podstawie art. 19 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 i Nr 200, poz. 1683) uchwała się, co następuje:

W uchwale Nr II/11/02 Rady Miejskiej w Lipsku z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie opłaty targowej wprowadza się następujące zmiany: inkasentem opłaty targowej w mieście Lipsk jest Urząd Miejski w Lipsku, a na terenie wsi – sołtysi”.

UCHWAŁA NR III/33/03

Powołano Radę Społeczną przy Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Lipsku w składzie:

- 1) Przewodniczący Rady Społecznej – Jan Nikodem Zakarzecki;
- 2) Przedstawiciel Wojewody - Dorota Krzykwa-Vaszon;
- 3) Przedstawiciele wybrani przez Radę Miejską w Lipsku:
 - a) Czesław Chomiczewski,
 - b) Romualda Prolejo,
 - c) Wiesław Drapczuk,
 - d) Zdzisław Kredens,
 - e) Elżbieta Szabołaj,
 - f) Stanisław Olszewski.

Rada Społeczna realizuje zadania określone w art. 46 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej i działa w oparciu o statut zakładu i regulamin rady społecznej.

Termin pierwszego posiedzenia rady społecznej ustala się na 20 maja 2003 r.

UCHWAŁA NR III/27/03

Za zgodą Podlaskiego Kuratora Oświaty w Białymstoku z dniem 31 sierpnia 2003 r. zmniejszono stopień organizacji Szkoły Podstawowej w Kuriance z dotychczasowej struktury klas I–VI w Szkołę Filialną w Kuriance o strukturze organizacyjnej klas I–III i oddziale „0” organizacyjnie przyporządkowaną Szkole Podstawowej w Lipsku.

Uczniowie z przekształconej Szkoły Podstawowej w Kuriance klas I–III i oddziału „0”, spełniać będą obowiązek szkolny w Szkole Filialnej w Kuriance, a z klas IV – VI spełniać będą obowiązek szkolny w Szkole Podstawowej w Lipsku.

UCHWAŁA NR III/30/03

Uchwalono szczegółowe zasady umarzania, odraczania terminu zapłaty oraz rozkładania na raty wierzytelności gminy, jej jednostek organizacyjnych z tytułu należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 z późn. zm.) zwanych dalej „wierzytelnościami” wobec osób fizycznych, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej zwanych w dalszej treści uchwały „dłużnikami”.

UCHWAŁA NR III/36/03

Przyjęto zmiany w Statucie Związku Komunalnego „Biebrza” wpisanego do Rejestru związków międzygminnych pod pozycją 231 z datą 22 listopada

2001 r. (Dz. Urz. Województwa Podlaskiego Nr 59, poz. 1113), uchwalone Uchwałą Nr I/9/03 Zgromadzenia Związku Komunalnego „Biebrza” z dnia 19 lutego 2003 r.

UCHWAŁA NR III/23/03

w sprawie budżetu gminy na 2003 r. uchwalono, co następuje:

§ 1. Ustala się:

- 1) dochody budżetu gminy w wysokości - 9.114.388 zł,
- 2) wydatki budżetu gminy w wysokości - 9.578.250 zł z wyszczególnieniem zadań zleconych na kwotę – 712.950 zł,
- 3) z dochodów kwotę 62. 400 zł przeznacza się na spłatę pożyczki oraz kwotę 63. 600 zł na spłatę kredytu;
- 4) źródło pokrycia deficytu budżetu gminy w wysokości – 589. 862 zł stanowią następujące przychody:
 - a) pożyczka na modernizację systemu grzewczego – 420. 000 zł,
 - b) pożyczka na modernizację drogi - 169. 862 zł.

§ 2. Ustala się plan przychodów i rozchodów budżetu gminy:

I. Przychody ogółem – 589.862 zł, w tym:

1. Kredyty długoterminowe – 169.862 zł,
2. Pożyczki długoterminowe – 420.000 zł.

II. Rozchody ogółem – 126.000 zł, w tym:

1. Spłata pożyczek długoterminowych – 62.400 zł,
2. Spłata kredytu długoterminowego – 63.600 zł.

§ 3. Ustala się rezerwę ogólną w kwocie 56.084 zł.

§ 4. 1. Ustala się limity wydatków inwestycyjnych na wieloletnie programy inwestycyjne:

1) Modernizacja drogi gminnej Lipsk – Kurianka – Dulkowszczyzna – Jaczniki – Siółko (2003-2004), łączne nakłady – 927.558,65 zł, planow. wyd. w roku 2003 – 879.682 zł, a 2004 r. – 47.696,65 zł, źródło fin.: środki własne 127.696,65 zł, kredyt 169.862 zł, SAPARD 630.000 zł.

2) Modernizacja systemu grzewczego w Szkole podstawowej w Lipsku (2002-2003), łączne nakłady – 980.000 zł, poniesione w 2002 r. – 5.000 zł, planow. wyd. w 2003 r. – 975.000 zł, źródło fin.: dotacja 500.000 zł, śr. własne 55.000 zł, kredyt 420.000 zł.

3) Budowa hydroforni w Skieblewie razem z siecią wodociągową o długości ok. 5,5 km (2002-2004), łączne nakłady – 1.800.000 zł, poniesione w 2002 r. – 28.954 zł, planow. wyd. w 2003 r. – 50.000 zł, planow. wyd. w 2004 r. – 1.721.046 zł, źródło fin.: budżet gminy 525.000 zł, SAPARD 1.275.000 zł.

4) Modernizacja oświetlenia ulicznego (2003-2007), łączne nakłady – 141.043 zł, planow. wyd. w 2003 r. – 18.500 zł, planow. wyd. w 2004 r. – 25.711 zł, planow. wyd. w 2005-2007 r. – 96.832 zł, źródło fin.: budżet gminy 141.043 zł.

2. Ustala się wykaz zadań inwestycyjnych na 2003 r. oraz środków na ich realizację.

§ 5. Ustala się:

- 1) plan przychodów zakładów budżetowych gminy w kwocie – 1.218.580 zł, w tym dotacje z budżetu w kwocie

320.580 zł, wydatków zakładów w kwocie 1.164.424 zł w tym wpłata do budżetu w kwocie – 0;

2) plan przychodów środków specjalnych gminy w kwocie 83.545 zł oraz wydatków w kwocie 83.745 zł;

3) dotacja dla gminnych instytucji kultury w łącznej kwocie – 272.181 zł.

§ 6. Ustala się plan przychodów Gminnego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w kwocie 9.030 zł oraz wydatki funduszu w kwocie 20.750 zł.

Zestawienie przychodów i wydatków funduszu:

1. Stan środków obrotowych na początek roku - 12.582 zł.

2. Przychody ogółem - 9.030 zł, w tym:

1/ przelew od wojew. i WIOS - 9.000 zł,

2/ kapitalizacja odsetek - 30 zł.

3. Wydatki ogółem: 20.750 zł, w tym:

1/ sfinansowanie nagród w konkursie ekologicznym np. najpiękniejszy ogródek, posesja - 3.000 zł,

2/ utrzymanie zieleni miejskiej - 1.000 zł,

3/ sfinansowanie akcji „sprzątanie świata” - 1.500 zł,

4/ prowizja za prowadzenie rachunku - 250 zł,

5/ edukacja ekologiczna - 5.000 zł,

6/ gospodarka odpadami /kontenery/ - 10.000 zł.

4. Stan środków na koniec roku - 862 zł.

§ 7. Dochody w kwocie 45.000 zł pochodzące z wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznacza się w planie wydatków na realizację zadań określonych w programie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

§ 8. Przyjmuje się prognozę długu budżetu gminy na dzień 31 grudnia 2003 r.:

I. Stan długu na dzień 31.XII.2002 r.

1. Zaciągnięte pożyczki zgodnie z umową z dnia 15.01.2002 r. – 261.110 zł

2. Zaciągnięte pożyczki zgodnie z umową z dnia 30.12.1999 r. – 127.200 zł

3. Planowana do zaciągnięcia pożyczka modernizacji systemu grzewczego – 133.910 zł

II. Planowane zwiększenie długu w 2003 r. – 589.862 zł w tym:

1. Pożyczka na modernizację systemu grzewczego – 420.000 zł

3. Kredyt na modernizację drogi gminnej – 169.862 zł w tym: - długoterminowy – 169.862 zł.

Wartość długu ogółem – 850.792 zł.

III. Planowane zmniejszenie zadłużenia w 2003 r. 126.000 zł w tym:

1. Spłata zaciągniętego kredytu zgodnie z umową z dnia 15.01.2002 r. – 63.600 zł

2. Spłata zaciągniętej pożyczki z dnia 30.12.1999 r. – 62.400 zł

IV. Ogółem dług na dzień 31.XII.2003 r. /I +II–III/ – 724.972 zł

V. Planowane dochody na 2003 r. – 9.114.388 zł (7.96 % / IV:V/)

§ 9. Upoważnia się Burmistrza do:

1) dokonywania zmian w planie wydatków polegających na przenoszeniu wydatków między rozdziałami i paragrafami w ramach działu;

2) przekazania uprawnień do dokonywania przeniesień planowanych wydatków podległym jednostkom organizacyjnym gminy.

§ 10. Ustala się maksymalną wysokość pożyczek i kredytów krótkoterminowych zaciąganych przez Burmistrza w roku budżetowym w kwocie 1.000.000 zł.

§ 11. Upoważnia się Burmistrza do:

1) lokowania wolnych środków budżetowych w innych bankach aniżeli prowadzący obsługę rachunku gminy;

2) zaciągania długu (zobowiązań) oraz do spłat zobowiązań w granicach kwot określonych w załączniku Nr 2 (Plan wydatków budżetu), załączniku Nr 4 (Plan przychodów i rozchodów) – wywieszone w Urzędzie Miejskim.

3) samodzielnego zaciągania zobowiązań do kwoty 1.000.000 zł, jeżeli podpisuje się umowy wieloletnie.

§ 12. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Lipska.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2003 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

OGŁOSZENIE O PRZETARGU

Burmistrz Lipska ogłasza przetarg ustny nieograniczony na sprzedaż nieruchomości, stanowiących własność Miasta i Gminy Lipsk zgodnie z wyszczególnieniem :

- zabudowana działka, położona w obrębie wsi Rakowicze, oznaczona nr geod. 83, o pow. 0,66 ha, ogrodzona płotem z siatki na słupkach stalowych, zabudowana budynkami byłej szkoły podstawowej / budynek poszkolny o pow. zabudowy 478,84 m², murowany, budynek gospodarczy murowany o pow. zabudowy 73,98 m²/ oraz budynkiem byłego klubu, murowanym, częściowo podpiwniczonym o pow. zabudowy 112,14 m²,

**cena wywoławcza sprzedawanej
nieruchomości 15.000,00 zł**

- **wysokość wadium – 1.500,00 zł.**

- działka niezabudowana, oznaczona nr geod. 270/12 o pow. 388 m², położona w obrębie miasta Lipsk przy ul. Grodzieńskiej,

Cena wywoławcza sprzedawanej nieruchomości - 426,80 zł,

- **ustalona wysokość wadium- 43,00 zł,**

Przetarg na sprzedaż w/w nieruchomości odbędzie się w dniu 18 kwietnia 2003 r. o godz. 10 w pokoju nr 2 Urzędu Miejskiego w Lipsku.

Szczegóły związane z przetargiem można wyjaśniać w pok. nr 2 tut. Urzędu lub telefonicznie **pod nr tel. 0--87-642-27-03.**

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

KRZYŻÓWKA nr.2

Poziomo:

1. Przedmiot imitujący pistolet, 8. Szatan, diabeł, 9. Dział dynamiki, 10. W lesie – mała niezadrzewiona, 11. Ssak z rodziny pustułkowców, 14. Kraina historyczna w Grecji, 15. Zestawienie przewidywanych nakładów pieniężnych na wykonanie czegoś, 17. Tłuszcz dodawany do potrawy, 20. Świnia z amerykańskich lasów, 21. Malarstwo, rzeźba, grafika, 22. Jezioro na granicy Kanady i USA, 25. Urządzenie do zasilania układów elektrycznych w energię elektryczną, 28. Liście drzew iglastych, 29. Stolica Polski.

Pionowo:

1. Worek podróżny, 2. Najdłuższa rzeka Europy, 3. Biała broń, o wąskim dwustronnym ostrzu, 4. Niepowodzenie, fiasko, 5. Centkowane zwierzę z rodziny kotów, 6. Natarcie strategiczne, 7. Krzew ozdobny, 12. Córnica Tantal, 13. Dwoje ludzi przeciwnej płci, 14. Rym niedokładny, 16. Kłótnia, spór, zatarg, 18. Miodożer, 19. Chustka noszona na szyi, 20. Twarz widziana z boku, 21. Pismo skierowane do sądu przez powoda, 23. Legendarny bohater szwajcarski, 24. Miasto powiatowe w woj. łódzkim, 26. Jedna z niewiadomych, 27. Papuga o jaskrawym upierzeniu.

1		2		3		3		4		5		6		7
								8						
9														
								10						
11	12							13						
15		5		16										
20														
22		23		24										
28														

Rozwiązanie z krzyżówki nr 1 brzmi: „KARNAWAŁU CZAS”. Nagrodę książkową wylosowała **Emilia Panasewicz** z Białegostoku. Litery z pól ponumerowanych w prawym dolnym rogu od 1 do 7 utworzą rozwiązanie, które wraz z załączonym kuponem, należy dostarczyć do redakcji w terminie do **20 maja 2003 r.** Wśród czytelników, którzy nadesłali prawidłowe rozwiązanie rozlosujemy nagrodę książkową.

WPISZ HASŁO

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

„ECHO LIPSKA” dwumiesięcznik informacyjny Urzędu Miejskiego w Lipsku.

Adres redakcji: 16-315 Lipsk, ul. Rynek 23.

Zespół redakcyjny: Wiesław Bochonko, Barbara Tarasewicz, Cezary Gładczuk.

Dwie rocznice

Wspomnienia **Mariana Jermakowicza**

W 2003 r. 10 lutego minęła **63 rocznica pierwszej deportacji Polaków na Ural**. Z Lipska zostali deportowani między innymi rodzina gajowego:

Ciciński Feliks – gajowy, Michalina – żona, Henryk – syn, Helena – córka, Edmund – syn, Regina – córka.

„... O strasna chwila,
O strasna godzina,
Rodzina swoich
Bólów zapomina
O tej onej rzekli,
Nie zapomnim chwili
Gdy nas w wagony
Jak w trumny włożyli
Dziesiąty luty
Będziem pamiętali
Sowieci przyszli,
A my jeszcze spali
Nas i nasze dzieci
Na sanie wsadzili
I tak do pociągu
Nas odwozili. ...”

Zdesperowani mieszkańcy Lipska w obawie o swoje rodziny rozpięzchły się po sąsiadach, aby tam zamieszkać oraz spokojnie przespać noc. Kiedy

wszystko w miarę się uspokoiło nadszedł czas powrotu do domu, gospodarstwa.

Nadeszła noc **13 kwietnia** tego samego roku. Po północy NKWD okrążyło dom *Chomiczewskiego Stanisława* przy ulicy Dolnej, gdzie mieszkała rodzina policjanta *Panasewicza Jana*. Zastali śpiącą żonę z dwiema córkami: *Panasewicz Jadwiga – żona, Irena – córka, Krystyna – córka*. Po szybkim załadunku na podstawione wcześniej wozy konne, pośpiesznie odjechali na ulicę Kościelną, gdzie mieszkała rodzina policjanta *Staranowicza Franciszka*. *Staranowicz Olga – żona, Helena – córka, Franciszek – syn, Witold – syn, Mirosław – syn, Irena – córka*. Szybki załadunek, pośpiech i karawana rusza pod dom *Jermakowicza Bronisława*. Silne łomotanie spowodowało, że mama otworzyła drzwi. Kilku NKWD-zistów, z bronią krótką gotową do strzału i z krzykiem – „Addaj arużje”. Po przeprowadzeniu rewizji, gdzie nic nie znaleźli zaczęli pytać wykrzykiwać – „Sobieraj w dorogu”. Zaczęliśmy pytać – dokąd? – „Kak ujedziesz to uznajesz”. Sami NKWD-ziści powywalali z łóżek sienniki, powytrząsali słomę i zaczęli pakować ubrania, pościel i wszystko co było pod ręką. Po szybkiej akcji NKWD-ziści zapakowali wszystko na fura razem z nami. Dołączyliśmy do reszty sąsiadów *Jermakowicz Rozalia – żona, Wanda – córka, Marian – syn, 1,5 roczna Barbara – córka*.

Odjechaliśmy w stronę Grodna, tam zapakowano nas w bydłące wagony, bez okien, zabite na głucho. 1 maja dotarliśmy na miejsce przeznaczenia – Kazachstan.

„... Cztery dni Polską
Ziemią my jechali,
Tylko Cię ziemio
Przez szpary żegnali
A gdy na Sybir
Myśmy zajechali,
Czy Ciebie Ziemi
Będziem oglądali
Królowo Polski
Zlituj się nad nami
Nad Polską Ziemią
I nad wygnańcami
Powróć nas powróć
Do ziemi ojczystej
Królowo Polski
Panienko Przeczysta.

OGŁOSZENIE

Miejsko - Gminny Ośrodek Kultury w Lipsku
świadczy usługi z zakresu

- Ksero
- Drukowanie (prac szkolnych, informacji ściągniętych z Internetu itp.)
- Projektowanie i drukowanie plakatów
- Projektowanie i wykonywanie szyldów
- Montaż filmów z kamer wideo lub magnetowidów oraz nagrywanie na płytach CD lub kasetach VHS
- Nagrywanie płyt CD

Z A P R A S Z A M Y